

ת"פ 12189/12/20 - פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה נגד אברהם אוחנה

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 12189-12-20 פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי
וכלכלה נ' אוחנה

בפני
בעניין: כבוד השופטת אדנקו סבחת-חיימוביץ
המאשימה: פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה
ע"י ב"כ עוה"ד רים סויד

נגד
הנאשם: אברהם אוחנה
ע"י ב"כ עוה"ד יורם סגי-זקס

גזר דין
מותר בפרסום

כתב האישום

1. הנאשם, עו"ד במקצועו, הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של השמטה מתוך דו"ח כל הכנסה שיש לכללה בדו"ח, עבירה לפי סעיף 220(1) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] (להלן: "**הפקודה**") (4 עבירות), הכנה או קיום פנקסי חשבונות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות, עבירה לפי סעיף 220(4) לפקודה (ריבוי עבירות) ושימוש במרמה, ערמה ותחבולה, עבירה לפי סעיף 220(5) לפקודה (ריבוי עבירות).

כמפורט בהכרעת הדין, במסגרת עבודתו כעו"ד, בין השנים 2013 - 2018 השמיט הנאשם חלק מהכנסותיו בסכום כולל של ₪ 754,344 ועשה זאת באמצעות הפעולות הבאות:

א. כנגד חלק מהתקבולים שהפיק מעבודתו כסניגור ציבורי וכעו"ד עצמאי, בין השנים 2013-2018 הנאשם לא הוציא חשבונית כלל. בשנים 2013-2016 הנאשם אף העלים מדיווחיו למס הכנסה הכנסות אלה.

ב. הנאשם לא כלל בספריו חלק מהחשבוניות שהוציא כנגד תקבולים שהפיק מעבודתו כעו"ד עצמאי. בשנת 2016 הנאשם אף העלים מדיווחיו למס הכנסה הכנסות אלה.

ג. לאחר שזומן הנאשם לדיון אצל פקיד שומה במס הכנסה הוא הוציא חשבוניות נוספות בגין הכנסות בשנים 2015-2017, שלא דווחו כנדרש בסך של ₪ 257,235.

סך ההשטמות בגין סעיפים א'-ג' הוא כמפורט להלן:

ס"ה	2018	2017	2016	2015	2014	2013	
	----	----	201,128	202,286	279,943	113,424	סך המחזור שדווח בדו"ח השנתי
446,935	48,337	117,228	51,189	98,341	70,562	61,278	סך התקבולים שהופקו מעבודתו כסניגור ציבורי ולא הוצאה כנגדם חשבונית
28,600	----	8,000	20,600	----	-----	----	סך התקבולים שהופקו כעו"ד עצמאי ולא הוצאה כנגדם חשבונית
103,729	12,909	30,000	60,820	----	----	----	סך התקבולים שהופקה חשבונית בגינם מעבודה כעו"ד עצמאי אך לא נכללו בספרים
257,235	----	22,582	83,157	151,496	---	----	סך התקבולים שלא דווחו כנדרש בגינם הוצאה חשבונית לאחר הזימון לפקיד שומה
836,499	61,246	177,810	215,766	249,837	70,562	61,278	ס"ה

ד. כנגד התקבולים שהפיק הנאשם מעבודתו כסניגור ציבורי בשנת 2014, הוציא חשבונית שמספרה 36 על סך 80,350 ₪, אך דיווח על ההכנסה בסכום נמוך בסך 8,000 ₪, כך שסך ההשטמה עומד על 72,350 ₪.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

2. בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 5.1.23 הנאשם הביע את הסכמתו לריצוי עונשו בעבודות שירות ונמצא מתאים לכך.

חוות דעת מטעם ההגנה

3. מטעם ההגנה הוגשה חוות דעתה של ד"ר גילי תמיר מ"מחוברים, מרכז טיפול ושיקום עצורים, אסירים ונוער בסיכון" (להלן: "מחוברים") מיום 15.10.22.

טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו. מדובר בעו"ד שעבד עם משרד המשפטים. הנאשם פעל בתחום כדי לרמות את רשויות המס. לשיטת המאשימה, יש לראות בכל עבירת מס כאירוע בפני עצמו לצורך קביעת מתחם העונש ההולם. אך גם אם ייקבע שמדובר באירוע אחד, יש להביא בחשבון את מספר המעשים וחומרתם. העבירות בהן הורשע הנאשם הן עבירות שקל לבצע אך גילויים קשה ועבירות אלה מבוצעות בדרך כלל על ידי אנשים נורמטיביים. העבירות בהן הורשע הנאשם פוגעות בציבור משלמי המס, שחרף הקושי הכלכלי הניצב בפניו הוא מקפיד על תשלומי המס. היותו של הנאשם עו"ד הינה נסיבה לחומרה וזאת בשל מעמדו והחובה המוגברת שיש עליו, כך שהוא פגע באמון שנותנות הרשויות בציבור עוה"ד. מאחר שמדובר בעבירות כלכליות, יש להשית קנס שיהיה בו להרתיע מפני ביצוע עבירות מס. בעניין זה ביקשה ב"כ המאשימה שלא לתת משקל לבעיות הכלכליות של הנאשם בעת ביצוע העבירות, שכן קושי כלכלי הוא נחלתם של בעלי מקצוע ועסקים רבים במדינה.

אשר לנסיבות ביצוע העבירה, הנאשם הוציא חשבוניות בגין הפרשים רק לאחר שהחלה החקירה בעניינו. הוא פעל בתחום ובמספר פעולות מגוונות כדי להעלים הכנסות. הנאשם העלים הכנסות שקיבל מהמדינה ומלקוחות פרטיים, ובכך גרם נזק לקופה הציבורית.

נוכח כל האמור, עתרה ב"כ המאשימה לקבוע, כי מתחם העונש ההולם הוא בין 7 ל- 15 חודשי מאסר בפועל וקנס בין 50,000 ל- 120,000 ₪.

הנאשם הטיל האחריות על יועץ המס ורעייתו ולא הייתה כל לקיחת אחריות מפיו. הנאשם אף לא זכאי "להנחה" הניתנת למי שמודים במיוחס להם וחוסכים בזמן שיפוטי. ההסכם של הנאשם מול פקיד השומה מבטא את הסכומים שהיה עליו לשלם, כך שאין בהסרת המחדל לאיין את רכיב המאסר. אין מדובר במי ששילם מיוזמתו טרם החקירה, אלא במי שהגיע להסדר לאחר שנפתחה החקירה. הסרת המחדל בנסיבות אלה היא שיקול לקביעת העונש בתוך מתחם העונש ההולם ולא לעצם קביעת המתחם.

אשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, הרי שמשקלן של אלה נמוך בעבירות כלכליות. הנאשם נעדר עבר פלילי, אך גם משקלו של נתון זה נמוך, שכן לרוב עבירות מס מבוצעות על ידי אנשים נורמטיביים.

אשר למצבם של ילדיו של הנאשם, אין מדובר בנסיבות חדשות, אלא במצב נתון שלא היה לו כל קשר לביצוע העבירות. כך גם אין לתת משקל לחלוף הזמן.

אשר לפגיעה בשמו הטוב של הנאשם בשל פרסום עובדת הגשת כתב האישום, הדבר רלוונטי לשלב גזירת הדין, אך המאשימה מניחה, כי אף אם הייתה מוגשת בקשה למנוע את פרסום שמו של הנאשם, הרי שבקשה כזו לא הייתה מתקבלת, מאחר שדרך כלל בקשות מסוג זה בעבירות שיוחסו לנאשם נידחות.

אשר לבקשת הנאשם לביטול ההרשעה, טענה ב"כ המאשימה, כי עתירה זו לא מתאימה כלל בעבירות מס. שיקולי שיקום יש לאזן אל מול הצורך בהרתעה בתיקים מסוג זה. לא הוצגו ראיות על פגיעה קונקרטית כתוצאה מההרשעה. ב"כ המאשימה ביקשה שלא לתת משקל לחוות דעתה של ד"ר תמיר, שכן ההגנה סירבה להעביר לעיון המאשימה את המסמכים שעמדו בפני ד"ר תמיר ולכן ביקשה לדחות את ההמלצה לביטול ההרשעה. בהקשר זה טענה ב"כ

המאשימה, כי חוות הדעת פוגעת בשוויון בין נאשמים אשר אין להם את האמצעים להגיש חוות דעת מטעמם.

אשר להליך ההשעיה מלשכת עוה"ד, מדובר בהשעיה זמנית וממילא טרם ניתנה החלטה סופית ולא ברור כלל שהיה ויורשע הנאשם הוא אכן יושעה מעיסוקו כעו"ד.

אשר לטענות בדבר סיום ההליך בעניינם של אחרים בהליך של כופר, נטען כי מדובר בסכומים נמוכים בהרבה מעניינו של הנאשם ומדובר בהחלטות חריגות של וועדת הכופר, כאשר המאשימה הראתה שהוגשו כתבי אישום אף בסכומים דומים ונמוכים מהסכום בו הורשע הנאשם. כמו כן בהחלטות הכופר מדובר בעבירות חמורות פחות מעניינו של הנאשם.

נוכח כל האמור לעיל, עתרה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 80,000 ₪.

5. ב"כ הנאשם טען, כי הנזק הקונקרטי של פגיעה בתעסוקת הנאשם הוכח מכבר, שכן מאז הוגש כתב האישום הסניגוריה הציבורית הפסיקה את ההתקשרות עם הנאשם והתוצאה היא שהנאשם לא הצליח מאז לעסוק בעריכת דין. המאשימה התנגדה לקבלת תסקיר שרות מבחן ולכן יש לדחות את טענותיה כנגד חוות הדעת הפרטית שהגיש הנאשם. בהתאם לחוות הדעת, הנאשם ביצע את העבירות בשל הצפה וניתוק ונסיבות חיי באותה העת. האמור בחוות הדעת וטענות ההגנה שנדונו בהכרעת הדין צריכות להילקח בחשבון בעת גזירת הדין. ב"כ הנאשם הפנה לקביעות בית המשפט בהכרעת הדין בהן נמתחה ביקורת על התנהלות גורמי החקירה ואמנם לא היה באלה כדי להביא לזיכויו של הנאשם, אך יש לתת להן משקל ממשי בגזירת הדין. הפגיעה בזכויותיו של הנאשם הייתה לאורך ההליך הן בשלב החקירה והן בעת הגשת כתב האישום.

טענת הנאשם, כי יש להפחית את סכום המע"מ התקבלה והוא הורשע בסכום נמוך יותר.

הנאשם הסיר את המחדלים ויש לתת לכך משקל ממשי בגזירת דינו.

אשר לפרסום שמו של הנאשם, הרי שהיה צריך לתת לנאשם הזדמנות להביא את הדברים לבחינת בית המשפט ואין לקבל את עמדת המאשימה, כי לו הייתה מוגשת בקשה לאיסור פרסום, היא הייתה נדחית. בעניין זה הפנה ב"כ הנאשם להחלטת בית המשפט מיום 17.11.21, בה נקבע, כי יש להתחשב בעניין זה בשלב גזר הדין. עוד ציין ב"כ הנאשם, כי החלק הקשה לנאשם בתיק זה היה ועודנו הפגיעה בשמו הטוב.

ב"כ הנאשם הפנה לדו"ח וועדת דורנר, לפיו אין קשר בין מאסר להרתעה ויש לצמצם את השימוש ברכיב המאסר במקרים כדוגמת עניינו של הנאשם.

אשר לנסיבות האישיות של הנאשם, הרי שהנאשם תרם תרומה רבה לביטחון המדינה ונסיבותיו האישיות הן חריגות. הנאשם שירת בשיטת 13 ובהמשך בדובדבן והקים את צוות המסתערבים ופעל במשך שנים, תוך סיכון חייו באופן יומיומי. הוא השתחרר בדרגת סא"ל בשנת 2012. סיים תואר ראשון ושני ופעל בתכנית שכר מצווה של לשכת עוה"ד.

לנאשם 3 ילדים... ו- 2 נוספים...

הנאשם איבד את פרנסתו ולשכת עו"ד החלה בהליך השעיה זמני ודין בבקשה נקבע ליום 8.12.22. במצבו הנוכחי, הנאשם מתכנן למכור את ביתו. בשל הפרסום לקוחות לא פנו לנאשם ונגרמה לו פגיעה כלכלית קשה.

העבירות בוצעו בשנים 2013-2018, כך שחלפו 5 שנים מאז גילוי העבירות ויש לתת משקל לחלוף הזמן.

ב"כ הנאשם טען, כי המאשימה אינה מגישה כתבי אישום בגין העלמות מס בסך 750,000 ₪ כאשר המחדל הוסר. הפסיקה אליה הפנתה המאשימה לא עוסקת במי שהסיר את המחדל וחלקם הסירו את המחדל רק בשלב מאוחר של ההליך, כמו בשלב הערעור.

העובדה שהנאשם הוא עו"ד הייתה לו לרועץ, שכן המאשימה נהגה אחרת בעניינם של חשודים אחרים, שההליך בעניינם הסתיים בכופר, גם כאשר סכום ההשמטה היה גבוה בצורה משמעותית, כך שלא ברור מדוע בעניינם של אחרים המליצה המאשימה על הליך של כופר ובעניינו של הנאשם הגישה את כתב האישום.

אשר לביטול ההרשעה, הרי שמדובר בעניין קריטי לחיינו ועיסוקו של הנאשם והותרת ההרשעה על כנה היא בלתי מידתית. הנאשם שילם מחירים עצומים עד כה. העובדה שבעניינם של אחרים נקטה המאשימה בהליכי כופר ובעניינו של הנאשם חרף נסיבותיו האישיות החריגות, הגישה כתב אישום, הרי מדובר באכיפה בררנית.

עוד ציין ב"כ הנאשם, כי לפי עדותו של החוקר חג'בי הנאשם שילם 50,000 ₪ עודפים לפי מיטב השפיטה.

לסיכום הדברים, עתר ב"כ הנאשם לביטול ההרשעה והשתת קנס תוך התחשבות במצבו הכלכלי הקשה של הנאשם.

6. הנאשם לא הוסיף דבר.

דין והכרעה

שאלת ביטול ההרשעה

7. ב"כ הנאשם עתר לבטל את הרשעתו של הנאשם. ד"ר תמיר התייחסה לכך בקצרה בחוות דעתה והמליצה אף היא על ביטול ההרשעה.

8. ב"כ המאשימה ביקשה להותיר את ההרשעה על כנה בשים לב לסוג העבירות והתחכום שמאחורי ביצוען והעובדה שבדרך כלל עבירות מהסוג בהן הורשע הנאשם מבוצעות על ידי אנשים נורמטיביים.

9. הרשעתו של נאשם אשר עבר עבירה פלילית מהווה מרכיב חיוני בהליך הפלילי והיא נועדה להגשים את תכליותיו השונות של ההליך, ביניהן הרתעת היחיד והרבים ואכיפה שוויונית של החוק.

מנגד, ישנם מקרים בהם עלולים להיווצר מצבים קיצוניים אשר אינם מתאימים להחלת העיקרון העונשי הרחב, מצבים בהם מתגלה פער בלתי נסבל בין תועלתה של הרשעה לאינטרס הציבורי לפגיעתה בנאשם האינדיבידואלי. במקרים חריגים אלה בסמכותו של בית המשפט לסטות מהכלל המקובל ולהימנע מהרשעתו של נאשם בדין (ע"פ 9893/06 אלון לאופר נ' מדינת ישראל (31.12.2007), ע"פ 9150/08 מדינת ישראל נגד ביטון (23.7.09), רע"פ 11476/04 מדינת ישראל נ' חברת השקעות דיסקונט בע"מ (14.4.10) ורע"פ 40790/10 ג'בשה נגד מדינת ישראל (23.8.10)).

10. בע"פ 2083/96 כתב נגד מדינת ישראל (21.8.97), (להלן: "הלכת כתב") נקבעו שני הפרמטרים העיקריים שייבחנו לצורך קבלת ההחלטה שלא להרשיע נאשם בעבירות שנקבע, כי ביצע אותן:

"הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצטבר שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים..."

11. בע"פ 5985/13 אבן נגד מדינת ישראל (2.4.14) נקבעו מבחני משנה נוספים לבחינת שאלת סיום ההליך ללא הרשעה ואלה מתייחסים לנסיבות אינדיבידואליות של הנאשם אותם יש לשקול:

"עברו הפלילי והסבירות כי ישוב ויעבור עבירות; האם העבירה מלמדת על דפוס התנהגות כרוני של הנאשם או שמדובר בהתנהגות מקרית ויחידה; נסיבות ביצוע העבירה; מעמדו ותפקידו של הנאשם, והקשר בין העבירה לבין אלה; השפעת ההרשעה על עיסוקו המקצועי; יחסו של הנאשם כלפי העבירה, קרי, האם לקח אחריות והתחרט על ביצועה; משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם; גילו, מצבו האישי והבריאותי ועוד. מאידך גיסא, ניצבים שיקולים שבאינטרס הציבורי, כגון: טיב העבירה וחומרתה; מידת פגיעתה באחרים; הרציונאל שבבסיס הכלל המחייב הרשעה; המסר החברתי ועוד.... הנטל הוא על הנאשם המבקש להימנע מהרשעתו לשכנע כי מן הראוי לחרוג בעניינו מדרך הכלל, וכי שיקולי השיקום האינדיבידואליים גוברים במידה רבה על שיקולי האינטרס הציבורי."

12. בהתאם למבחן הראשון שנקבע בהלכת כתב, לא עלה בידי הנאשם לשכנע, כי הרשעתו תפגע פגיעה חמורה בשיקומו או שהיא עלולה לגרום לו נזק מוחשי וקונקרטי בהקשר התעסקותי. אין חולק, כי הסניגוריה הציבורית הפסיקה את התקשרותה עם הנאשם לאחר שהובא לידיעתה שהוגש כנגדו כתב האישום בתיק זה. אלא שלא היה בכך למנוע מהנאשם להמשיך את עיסוקו כעו"ד עצמאי, פרקטיקה בה עבד במקביל לעבודתו עם הסניגוריה הציבורית.

הנאשם מסר, כי לנוכח פרסום הגשת כתב האישום בעניינו לקוחות פרטיים לא פנו אליו, ואולם לא הובאה בפניי כל ראיה לכך שדה פקטו הנאשם אינו עוסק בעריכת דין בשל הגשת כתב האישום, נתון שניתן היה להוכיחו בנקל באמצעות דו"ח רואה חשבון בדבר הכנסותיו.

גם קיומו של הליך השעיה זמני בלשכת עוה"ד אין משמעו, כי הענישה שתוטל על הנאשם היא בהכרח השעיה

מהמקצוע. קיומה של האפשרות להשעיה לתקופה מסוימת אין די בה כדי לבסס פגיעה קונקרטית באפשרות לעסוק במקצוע עריכת דין.

ההמלצה של ד"ר תמיר לביטול ההרשעה בעניינו של הנאשם לא שונה מעניינם של אחרים שהורשעו בעבירות כלכליות. לדברי ד"ר תמיר, כל זהותו של הנאשם, כמו גם משפחתו, תלויים ברישיון עריכת הדין שלו וביכולתו לפרנס את משפחתו. אין להקל ראש בטיעון זה, אך הוא עומד מול יתר השיקולים כבדי המשקל הניצבים בפניי.

הדרישה לפגיעה חמורה בשיקומו או עתידו של הנאשם היא לנזק מוחשי-קונקרטי ולא תיאורטי (ע"פ 8528/12 **אלירן ציפורה נגד מדינת ישראל** (3.3.13)).

בנסיבות אלה, לא מצאתי, כי יש בהרשעה כדי לפגוע ביכולתו של הנאשם לעסוק במקצוע עריכת דין בעתיד.

13. באשר למבחן השני שנקבע בהלכת כתב, לנוכח ריבוי העבירות בהן הורשע הנאשם והדרכים השונות בהם העלים את הכנסותיו מרשויות המס מלמדות על התחכום והתעוזה שבמעשיו, כך שאין לומר שמדובר בנסיבות המאפשרות לוותר על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים ובאינטרסים ציבוריים חיוניים הכוללים שיקולי גמול והרתעה. הנאשם קיבל תגמולים מעבודתו כסניגור ציבורי מבלי שדיווח על חלקם, הנאשם לא הפיק חשבוניות בגין תקבולים שקיבל כעו"ד עצמאי, הנאשם הפיק חשבוניות מעבודתו כעו"ד עצמאי אך אלה לא נכללו בספריו וכנגד חשבונית בגין תקבול בסך ₪ 80,350 דווח לרשויות המס על הכנסה בסך של ₪ 8,000 בלבד.

14. ד"ר תמיר העידה, כי קביעתה בחוות הדעת על לקיחת אחריות והבעת חרטה מצד הנאשם היא לא במובן המשפטי של הדברים, אלא במובן הטיפולי. דהיינו, שהנאשם בחן את דרכיו ומעשיו ופנה לקבלת טיפול עוד טרם הרשעתו בתיק. ד"ר תמיר העידה, כי הנאשם שולב בטיפול ייעודי למי שהורשעו בעבירות מרמה ועבירות כלכליות.

בהליך בפניי, הנאשם לא נטל אחריות אלא השליך אותה על יועץ המס ורעייתו ואף נטילת האחריות והבעת החרטה על פי חוות הדעת אינם בבחינת לקיחת אחריות אלא נגזרת מעצם הבעת הרצון להשתלב בטיפול בלבד ולא מפאת הכרה אמיתית בפסול שבמעשיו וחרטה עליהם.

15. העדר עבר פלילי הוא שיקול שנלקח בחשבון, אך כאמור לנוכח חומרת העבירות, אין מדובר בנסיבות המאפשרות לוותר על ההרשעה.

16. ב"כ הנאשם הפנה בתמיכה לעתירתו לביטול הרשעת הנאשם לת"פ (נתניה) 34106-10-13 **פרקליטות מחוז מרכז מיסוי וכלכלה נ' אסתר אמיר** (11.3.19). באותו עניין, הנאשמת ביחד עם אחר זוכו מהעבירות שיוחסו להם. בערעור שהוגש, הורשעה הנאשמת בדעת רוב בעבירה של שוחד בגין הטבות שקיבלה (בסכום כולל של כמעט ₪ 4,000) במסגרת עבודתה כפקידת דלפק בסניף הדואר בתמורה לפעולות שביצעה בניגוד לנהלים

עבור הנאשם האחר בתיק. בית משפט השלום ביטל את הרשעתה משיקולי שיקום ושיקולי צדק, שהצדיקו חריגה ממתחם העונש ההולם באופן שהנאשמת לא תוכתם בהרשעה פלילית. לא מצאתי לגזור מפסק דין זה לעניינו. מבלי להקל ראש בעבירת השוחד בה הורשעה הנאשמת אמיר, הרי שמדובר בפעולות שביצעה בניגוד לנהלי הדואר בקבלת המחאות לתשלום חובות הנאשם האחר, כאשר סכום ההטבות שקיבלה לכיסה נמוך מאוד. עניינו של הנאשם שבפניי במספר עבירות על פקודת מס הכנסה, כאשר אלה בוצעו במספר דרכים תוך תחכום ותעוזה ובסכום ניכר מהסכום שנקבע שהנאשמת אמיר נטלה לידיה.

17. ב"כ הנאשם טען, כי בהגשת כתב אישום כנגד הנאשם, בעוד בעניינם של אחרים בנסיבות של העלמת מס אף בסכומים גבוהים יותר המאשימה הסכימה לסיום ההליך בכופר, הרי המאשימה נקטה באכיפה בררנית בעניינו של הנאשם.

ב"כ המאשימה מסרה, כי עניינו של הנאשם שונה מעניינם של מי שההליך בעניינם הסתיים בכופר, מאחר שבמקרים האחרים מדובר בעבירות קלות יותר מאלה בהן הורשע הנאשם, בדרך כלל הסכומים שהועלמו היו נמוכים יותר והתקיים בעניינם של האחרים מצב אישי חריג שאינו מתקיים בעניינו של הנאשם.

ככלל עמדת המאשימה מקובלת עלי, כי השיקולים שעמדו בעניינם של מי שההליך הסתיים בכופר אינו עולה כדי אכיפה בררנית בעניינו של הנאשם בשל צבר העבירות בהן הורשע. חזקה על ועדת הכופר, כי שקלה בכובד ראש את טענותיו של הנאשם וניתן ביטוי לנסיבותיו האישיות טרם שנדחתה בקשתו (בשתי הזדמנויות) לסיום עניינו בהליך של כופר. כך או כך לא מצאתי שיש לתת משקל לעניין זה בבחינת עתירת הנאשם לביטול הרשעתו או בכלל.

18. נוכח כל המפורט לעיל, לא שוכנעתי, כי בעניינו של הנאשם שבפניי מתקיימים החריגים לסיום ההליך ללא הרשעה ולכן הרשעתו מיום 2.8.22 תיוותר על כנה.

קביעת מתחם העונש ההולם

19. ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם לכל אחת מהעבירות בהן הורשע הנאשם, וככל שייקבע מתחם עונש הולם אחד, אזי לקבוע מתחם שיבטא את ריבוי המעשים וחומרתם.

20. בהתאם למבחנים שנקבעו בע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.14) אני סבורה, כי יש לראות את מכלול מעשיו של הנאשם כמעשה עברייני אחד ולקבוע מתחם עונש אחד לכלל העבירות בהן הורשע.

21. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשה בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

22. במעשיו פגע הנאשם **בערכים החברתיים המוגנים** של הגנה על הקופה הציבורית והשוויון בנשיאה בנטל המס. בעבירות מס אין מדובר רק בהפרת החובה הקבועה בדין אלא גם בגזל של כספים מקופת הציבור. כאשר מדובר בעבירות מס הכוללות יסוד של מרמה, כבעניינו, מידת הפגיעה בערכים החברתיים האמורים היא חמורה אף יותר.

עבירות המס באות להגן על ערכים בסיסיים וחשובים למרקם החברתי במדינה, ומביצוען נפגע ערך השוויון ואמון הציבור ברשויות החוק. לצד עבירות אלה קיים פוטנציאל נזק ממשי לקופה הציבורית, ובכך לכל אחד ואחת מאזרחיה, ובפרט לציבור הנשען על השירותים הציבוריים. בביצוע העבירות יש אף כדי להביא לשיבוש הפעולה התקינה של מנגנון גביית המיסים. המדובר בעבירות שבבסיסן מרמה, ביצוען קל וגילויין קשה, וקיים פיתוי גדול לבצען. בשל כך, ולנוכח חשיבות ההרתעה ובכללה הרתעת הרבים, נקבע לא אחת כי בעת גזירת הדין יש ליתן לאינטרס הציבורי בכורה על פני נסיבות אישיות, וכי דרך המלך היא גזירת עונש של מאסר בפועל בגין ביצוען (ע"פ 9004/18 **יצחקי נ' מדינת ישראל** (31.12.2018)).

ברע"פ 6371/14 **באס נ' מדינת ישראל** (28.10.14) נקבע כך:

"עבירות המס פוגעות בקופת המדינה ובעיקרון השוויון בין נישומים. חומרתן של עבירות אלה היא מן הידועות, והרשעה בהן גוררת, על פי רוב, ענישה הכוללת רכיב של עונש מאסר לריצוי בפועל, לצד רכיב של קנס כספי (רע"פ 74/13 חלידו נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (17.3.2013)). מצבו הכלכלי של המבקש, והיעדר יכולת מצידו לשלם את החוב, אינם מהווים עילה להקלה בעונש..."

23. בחינת מידת הפגיעה בערך החברתי המוגן מובילה למסקנה, כי זו במידה בינונית.

24. אשר ל**נסיבות ביצוע העבירה**, הנאשם, עו"ד במקצועו, בתחום הפלילי, אשר עיקר ההכנסות שלא דווחו הינן הכנסות ממשרד המשפטים, אשר שולמו לו מעת לעת בהעברה בנקאית לחשבון הבנק שלו. סכום ההשמטה הוא בסך 754,344 ₪. מדובר במספר מעשים בהם נקט הנאשם על מנת להימנע מדיווח לרשויות המס, ובתוך כך להותיר כספים אלה בכיסו, על חשבון הציבור.

המעשים נפרשו על פני תקופה של כ-5 שנים ונלוותה להם תעוזה באי הדיווח או הדיווח החלקי בדבר הכנסות ממשרד המשפטים. לצד אלה, לא דווחו גם הכנסות שהתקבלו מלקוחות פרטיים. המעשים התגלו ביוזמת הרשויות ולא ביוזמת הנאשם עצמו. לאורך התקופה ולגבי כל מעשה יכול היה הנאשם לבחור להימנע מכך ולמסור דיווח תקין או לתקן את הדיווחים ביוזמתו טרם שנפתחה החקירה.

מנגד, הנאשם הסיר את המחדלים ושילם את סכום ההשמטה לאחר פתיחת החקירה ובטרם הוגש כתב האישום. הסרת המחדל אינה חזות הכל אלא שיקול בתוך מכלול השיקולים והאינטרסים שיש לאזן ביניהם בשלב גזירת הדין.

25. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה, כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשי מאסר, שברף התחתון יכול

וירוצו בעבודות שירות, כאשר הפער בענישה נובע מנסיבות ביצוע העבירה, היקף הכספים שנטל הנאשם והסרת המחדל.

ב"כ הצדדים הפנו לפסיקה תוך התייחסות להבדלים בין עניינו של הנאשם לאותם פסקי דין, זאת בשים לב לכך שאין מקרים דומים ממש לעניינו של הנאשם. על כן נתתי דעתי לפסיקה אליה הפנו ב"כ הצדדים, להבדלים בחומרת העבירות, היקפם של הסכומים שלא דווחו והעובדה שהנאשם הסיר את המחדלים עובר להגשת כתב האישום.

א. רע"פ 674/13 ליטווק נ' מדינת ישראל (28.1.13) - הנאשם הורשע על הודאתו בכת"א מתוקן ב- 4 עבירות השמטת הכנסה מתוך דו"ח, 4 עבירות של הכנת פנקסי חשבונות כוזבים ו- 4 עבירות של שימוש במרמה, עורמה ותחבולה. בהתאם להסדר הטיעון, המאשימה עתרה לעונש מאסר בפועל של 8 חודשים, והסניגור עתר ל-4 חודשי עבודות שירות. בית משפט השלום השית על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל שירות וקנס בסך 40,000 ₪. ערעור של הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון.

ב. עפ"ג (י-ם) 51195-04-15 מחמוד אבו טור נ' מדינת ישראל (15.11.15) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בשתי עבירות של השמטת הכנסה מדו"ח לפי סעיף 220(1) לפקודה, שתי עבירות של הכנה וקיום פנקסי חשבונות ורשומים כוזבים לפי סעיף 220(4) ושתי עבירות של שימוש במרמה, ערמה ותחבולה לפי סעיף 220(5) לפקודה. הנאשם לא הצהיר על הכנסות בשיעור של 531,598 ₪. בהתאם להסדר הטיעון בין הצדדים, המאשימה תגביל עתירתה ל- 8 חודשי מאסר וההגנה חופשית בטיעוניה. בית משפט השלום קבע מתחם שבין 6 חודשי מאסר בפועל לבין 14 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 40,000 ₪. הערעור נדחה.

ג. ת"פ (ת"א) 38662-01-19 מדינת ישראל נ' דניאל דריי (01.05.21) - הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בכת"א מתוקן ביצוע 7 עבירות לפי סעיף 220(1) לפקודה וב-9 עבירות לפי סעיפים 220(4) ו-220(5) לפקודה. הנאשם הוא סקסולוג ועסק במתן טיפול בקליניקה. העבירות בוצעו באופן שיטתי על פני 9 שנות מס בהן פעל הנאשם לקבלת תקבולים בסך כולל של לפחות 1,000,000 ₪ עליהם לא דיווח. במסגרת זו הכין הנאשם פנקסי חשבונות כוזבים, ואף הגיש לפקיד השומה דוחות כוזבים לשנים 2006-2012, מהם הושמטו הכנסות בסך של 800,000 ₪, מתוך הסכום הכולל. הנאשם ביצע המעשים תוך שימוש במרמה ערמה ותחבולה ובאופן מתוחכם ומתוכנן, כשבמסגרת זו, ולשם הסוואת ביצוען ניהל הנאשם יומני פגישות כפולים, כשהיומן האמיתי תיעד את מתן הטיפולים בפועל וביומן הפיקטיבי תיעד אותם באופן חלקי. בנוסף, בכל שנה ניהל הנאשם יומן רופא התואם את היומן הפיקטיבי, ואף קיבל את התשלום עבור הטיפולים במזומן. נקבע, כי סכום העבירות המיוחס לנאשם אינו ברף הגבוה ביותר, בפרט בשים לב למשך ביצועו, ואף לחלוקתו על פני שנות המס הרלבנטיות, 100,000 ₪ בשנה בשנים 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2013, 2014, ו-150,000 ₪ בשנים 2011, 2012.

הוסכם שהמאשימה תעתור לעונש של 9 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס משמעותי, וההגנה תהיה חופשית בטיעוניה.

נקבע מתחם ענישה אחד, בין 6 ל-20 חודשי מאסר ומתחם הקנס נקבע בין 40,000 ל-100,000 ₪ והושתו על הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס בסך 40,000 ₪.

ד. ת"פ (ת"א) 73375-12-18 **מדינת ישראל נ' סעיד שבי** (03.03.20) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע 12 עבירות לפי סעיף 220(5) ו-10 עבירות לפי סעיף 220(1) לפקודה. הנאשם העלים הכנסה מהשכרת נכסים ולא ניהל רשומות כדין ובכך העלים הכנסותיו מניהול העסק בסך 750,700 ₪ לכל הפחות, תוך שימוש במרמה, ערמה ותחבולה ומתוך כוונה להתחמק ממס. במעשיו אף השמיט הנאשם הכנסות מדוחות שהגיש לשנים 2007-2018 מתוך כוונה להתחמק ממס. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 6 חודשי מאסר ל-18 חודשי מאסר ומתחם קנס בין 30,000 ₪ ל-60,000 ₪. הושתו על הנאשם 9 חודשי מאסר בעבודות שירות וקנס בסך 35,000 ₪. הוגש ערעור עפ"ג 18163-04-20 **שבי נ' מ"י** (01.07.20) שהתקבל חלקית באופן שבו עונש המאסר הופחת ל-6 חודשים בעבודות שירות.

ה. ת"פ (ת"א) 51575-05-14 **פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה נ' ערן אברהם אגסי** (31.12.15) - הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעובדות כתב האישום המייחס לו שלוש עבירות של שימוש במרמה, עורמה או תחבולה במזיד ובכוונה להתחמק ממס על פי סעיף 220(5) לפקודה. הנאשם ניהל עסק להפקת אירועים. הנאשם הודיע לפקיד השומה שסגר את העסק, תיק העסק נסגר, אולם בפועל העסק המשיך לעבוד. דובר על היקף עבירה בסך של לא פחות מ-878,715 ₪. נקבע מתחם ענישה הנע בין 6 ל-20 חודשי מאסר בפועל וקנס בין 20,000 ₪ ל-60,000 ₪. הושתו על הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות וקנס בסך 35,000 ₪.

ו. ת"פ (פ"ת) 56359-12-15 **פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה נ' מ.** (24.11.16) - הנאשם הורשע בכתב אישום מתוקן בביצוע 6 עבירות של השמטת הכנסה בכוונה להתחמק ממס בניגוד לסעיף 220(1) לפקודה, 7 עבירות של הכנה וקיום ספרים ורשומות כוזבות בניגוד לסעיף 220(4) לפקודה, 7 עבירות של שימוש במרמה עורמה ותחבולה בכוונה להתחמק ממס בניגוד לסעיף 220(5) לפקודה, 42 עבירות של הכנת פנקסי רשומות כוזבים במטרה להתחמק מתשלום מע"מ בניגוד לסעיף 117(ב)(6) לחוק מע"מ ו-42 עבירות של שימוש במרמה ותחבולה במטרה להתחמק מתשלום מע"מ בניגוד לסעיף 117(א)(13) ביחד עם סעיף 117(ב)(8) לחוק המע"מ. הנאשם הינו רופא שיניים, אשר במהלך השנים 2007-2013, פעל במרמה על מנת להעלים מפקיד השומה הכנסות ממרפאתו הפרטית בכוונה להתחמק מתשלום מס בסכום של לכל הפחות 965,373 ₪. נקבע, כי מתחם העונש ההולם אינו מתחם שניתן לרצותו בעבודות שירות, ולפיכך נקבע מתחם של 6 חודשי מאסר ועד 20 חודשי מאסר בפועל. נגזרו על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל לצד קנס בסך של 80,000 ₪. ערעור שהגישה הנאשם, עפ"ג 2827-01-17 נדחה (9.4.17).

ז. ת"פ (ת"א) 32913-06-12 **מדינת ישראל נ' אגאי** (20.6.13) - הנאשם הורשע על פי הודאתו ב-4 עבירות של השמטת הכנסה מדו"ח לפי סעיף 220(1), 4 עבירות של מסירת אמרה כוזבת בדוח שהוגש לפי סעיף 220(2) לפקודה, 4 עבירות של הכנת פנקסי חשבונות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות לפי סעיף

220(4) לפקודה ו- 4 עבירות של שימוש במרמה, ערמה ותחבולה לפי סעיף 220(5) לפקודה. העבירות בוצעו בין השנים 2001-2006, כך שסך ההשטות עמד על 703,199 ₪. נקבע מתחם עונש הולם בין 6 לחודשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות, ועד 18 חודשי מאסר בפועל והושתו על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 50,000 ₪

26. בשים לב למדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירות, אני קובעת, כי מתחם העונש ההולם בנסיבותיו של תיק זה הוא ממאסר בן 5 חודשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות, ועד ל- 12 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

מתחם הקנס

27. המאשימה עתרה להטיל על הנאשם קנס שיתחשב בנזק שנגרם לקופה הציבורית בעוד ב"כ הנאשם ביקש להתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם ובכך שהמחדלים הוסרו.

28. בהתאם לסעיף 40ח' לחוק העונשין "קבע בית משפט כי מתחם העונש ההולם כולל עונש קנס, יתחשב, נוסף על האמור בסעיף 40ג(א) במצבו הכלכלי של הנאשם, לצורך קביעת מתחם הקנס ההולם".

משכך, בקביעת מתחם הקנס על בית המשפט להתחשב בחומרת העבירות ובמצבו הכלכלי האישי של הנאשם. בתוך כך, על בית המשפט לתת דעתו לכך שלנאשם זכות לקיום אנושי בסיסי שיבטיח תנאי מחיה מינימאליים בכבוד לו ולמשפחתו (בג"צ 10662/04 חסן נ' המוסד לביטוח לאומי (28.2.12)).

29. לא הוצגו בפניי ראיות אודות מצבו הכלכלי של הנאשם. מנגד, אין להקל ראש בעובדה שהסניגוריה הציבורית שהייתה מקור הכנסה עיקרי לנאשם כבר אינה מעסיקה אותו מאז נודע לה על כתב האישום בתיק זה. משכך, סביר שהכנסות הנאשם אכן נפגעו.

30. עסקינן בעבירות כלכליות שגרמו נזק לקופה הציבורית ולכן יש להטיל רכיב של קנס.

31. נוכח מדיניות הענישה הנוהגת כמפורט לעיל, ובהעדר נתונים קונקרטיים אודות מצבו הכלכלי של הנאשם, אני קובעת כי מתחם הקנס בנסיבותיו של תיק זה הוא מ- 30,000 ₪ ועד 80,000 ₪.

גזירת העונש המתאים לנאשם

32. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות.

הנאשם כבן 51, תרם רבות לביטחון המדינה עד לפרישתו בדרגת סא"ל בשנת 2012 לערך. נסיבותיו המשפחתיות של הנאשם מורכבות. הוא אב לחמישה... בחלק מהמועדים בהם בוצעו העבירות הנאשם סעד את אביו ז"ל.

33. מטעם ההגנה הוגשה חוות דעת שנערכה ע"י ד"ר גילי תמיר. ד"ר תמיר העידה בפניי והוסיפה, כי הנאשם שולב בטיפול ייעודי למי שהורשעו בעבירות מרמה ועבירות כלכליות. היא פגשה בנאשם פעמיים בטרם כתבה את חוות הדעת שהוגשה בתיק. הנאשם מצוי בטיפול אצל עו"ס ב"מחוברים" ונטל חלק בשמונה מפגשים עד כה.

ד"ר תמיר ציינה, כי הנאשם מתמודד עם צבר של אנשים התלויים בו. על ההליך הטיפולי מסרה, כי תחילה עוסק הטיפול בעומס הרגשי ובהמשך כשיש פניות רגשיות עוסקים בחלק השני של הטיפול הייעודי, זיהוי המקומות בהם עשוי הנאשם להיכשל במעשיו. הנאשם משתף פעולה ויש לו מוטיבציה, אך יש כברת דרך לעבור בהליך הטיפולי. בעניין זה ציינה, כי הנאשם פנה אליה לפני כשנה, עוד בטרם הורשע בתיק זה. להבנתה, הרקע של הנאשם והרקע המקצועי שלו מקשים עליו במלאכת השיתוף ולכן הפניה של הנאשם לקבלת טיפול היא צעד משמעותי, כמו גם שיתוף הפעולה שלו בהליך הטיפולי עצמו, שכן עצם בקשת העזרה אינה דבר פשוט עבורו.

פניית הנאשם לעדה הוא על רקע רצונו להבין מה גרם לו לעשות דברים שלא מאפיינים אותו, כדי לדעת מה הם המרכיבים האישיותיים וההתנהגותיים בגללם ביצע את המעשים וכדי ללמוד דרכי תגובה לגיטימיות. עוד מסרה ד"ר תמיר, כי הנאשם פעל מתוך דחיסה, פיצול וניתוק רגשי, דהיינו הוא יודע מה עליו לעשות אך בוחר לא להתמודד או להתעלם ודפוס זה מאפיין אנשים במצבי הישרדות. הניתוק מאפשר לנאשם להחזיק בתפקוד אחד במצב של עשייה, בעוד בתחום אחר מדובר במצב של קריסה. הטיפול עוזר לחבר בין הדברים, כך שהנאשם יבין כיצד עליו לפעול במצבים דומים.

34. לקחתי בחשבון, כי ההמלצות של ד"ר תמיר נכתבו על בסיס שני מפגשים והתקשורת הטלפונית שהייתה בין הצדדים במשך תקופה ובטרם ששולב והיה מצוי בטיפול תקופה משמעותית. בנסיבות אלו יש צדק בעמדת המאשימה, כי המסקנות המבוססות על מצבו של הנאשם, הרקע שלו והעדר עבר פלילי הן בעייתיות, שכן לא די בחזרתיות נמוכה לביצוע העבירה כדי לקבוע העדר סיכון ויש צורך לבחון גם פרמטרים נוספים. ממילא הסיכון לחזרתיות בעבירות כלכליות הוא נמוך ואינו ייחודי לנאשם. בהמשך אישרה ד"ר תמיר, כי הנאשם זקוק לטיפול לא כדי להפחית סיכון לחזרתיות אלא בגלל נסיבותיו האישיות החריגות... וטיפול בגורמים אלה מפחית את הסיכון שהוא ממילא נמוך.

35. אין בידי לקבל את טענת המאשימה, כי יד לדחות את חוות דעתה של ד"ר תמיר בשל הפגיעה בשוויון בין הנאשם לנאשמים אחרים שאין להם האמצעים הכלכליים להצטייד בחוות דעת מטעמים.

ראשית, המאשימה התנגדה לקבלת תסקיר שירות מבחן בעניינו של הנאשם, כך שהדרך של ההגנה להביא עניינים הקשורים בהליך טיפולי היא לעשות זאת באופן פרטי.

שנית, לעולם יש פערים בין נאשמים ואלה נעוצים ביכולת הכלכלית להעמיד ערובות למשל, אך אין בכך למנוע מנאשם לעשות את כל הנדרש מבחינתו על מנת להביא נתונים שיסייעו בידו ובידי בית המשפט לקבל החלטות

מושכלות בעניינו.

שלישית, יש לבחון את חוות הדעת לגופה ואין מקום לשלול חוות דעת רק בשל היותה חוות דעת פרטית מטעם הנאשם. למעלה מן הצורך, יוער, כי עדותה של ד"ר תמיר, כי חוות הדעת מטעמה מוגשות ואף מאומצות על ידי בתי המשפט בערכאות השונות לא נסתרה. לדבריה, מרכז "מחברים" עובד בשיתוף פעולה עם שירות המבחן ואף בעניינו של הנאשם המליצה ד"ר תמיר, כי הטיפול יעשה באמצעות שירות המבחן, בין היתר גם כדי להקטין את העלויות בהן נושא הנאשם.

משכך, יש לתת משקל בגזירת הדין לעובדה שהנאשם פנה לקבלת טיפול עוד טרם הרשעתו והחל בהליך טיפולי לאחר הרשעתו בתיק זה.

36. בהכרעת הדין אמנם דחיתי את טענות ההגנה השונות, כך שלא היה באלה, אף במצטבר, להביא לזיכויו של הנאשם, אך יש לתת לאלה משקל בגזירת הדין, כפי שטען ב"כ הנאשם. הטענות נוגעות למחדלי חקירה (אי חקירת אנשים שהנאשם נקב בשמם), ניסוח כללי של החשדות בחקירה באזהרה והורדת מלוא תוכן הטלפון הנייד של הנאשם מבלי שהיה בכך צורך חקירתי ומבלי שהדבר בא לידי ביטוי בחומר החקירה, ואלה יקבלו משקל בעת קביעת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם.

37. בהחלטה מיום 17.11.21 קבעתי, כי יש להתחשב בשלב גזר הדין בטענות הנאשם, כי לא הייתה לו שהות להגיש בקשה לאיסור פרסום שמו טרם שעובדת הגשת כתב האישום בעניינו פורסמה. אמנם המאשימה טענה, כי סיכוייה של הבקשה להתקבל נמוכים וסביר שזו הייתה נדחית, אולם יש לתת משקל לעצם העובדה שלא התאפשר לו להגיש בקשה מתאימה טרם הפרסום. לא נעלם מעיני שהנאשם לא ביקש בשלב מוקדם יותר לאיסור פרסום שמו ואף לאחר הגשת כתב האישום הבקשה הוגשה בשיהוי רב, אך המשקל הוא על העובדה שלא הייתה לו שהות להגיש הבקשה עובר לפרסום העובדה שהוגש כנגדו כתב אישום.

יובהר בעניין זה, כי בכל הנוגע להשלכות של פרסום שמו של הנאשם על משפחתו, אין שונה עניינו של הנאשם מכל נאשם אחר, שפרסום שמו גורם עוול של ממש לבני משפחתו. הפגיעה לבני המשפחה היא מובנית, אך גם בלתי נמנעת, למעט אלה שבית המשפט מצא לאסור את פרסום שמם.

38. בקשת הנאשם לסיום עניינו בהליך של כופר נדחתה פעמיים על ידי ועדת הכופר. אין מדובר בהחלטה של המאשימה ולכן איני סבורה, כי יש בסיס לטענה שהמאשימה נקטה באכיפה בררנית בעניינו של הנאשם ביחס למי שעניינם הסתיים בכופר, אף אם המאשימה התנגדה לסיום ההליך בעניינו של הנאשם בכופר.

בטבלה שהגיש ב"כ הנאשם (חלק מטע/3 וטע/4) מדובר לרוב במקרים קלים מעניינו של הנאשם הן מבחינת היקף העבירות והן מבחינת היקף הסכום שלא דווח לרשויות המס. במקרים בהם סכום ההשמטה עולה על הסכום בו הורשע הנאשם מדובר בעבירה לפי סעיף 217 לפקודה שהעונש בצידה הוא שנתיים מאסר, בעוד העבירות בהן הורשע הנאשם הן לפי סעיף 220 לפקודה שהעונש בצידן הוא 7 שנות מאסר.

בנספח טע/5 ישנן החלטות של ועדת הכופר המתייחסות לעבירה לפי סעיף 220 לפקודה, אף בסכומים העולים על הסכום בו הורשע הנאשם, כאשר לרוב הנימוקים הם סכום המס שהועלם, סכום העבירה והמלצת היחידה החוקרת/הפרקליטות. אומר בזהירות שחלקם מתייחסים למקרים של אי דיווח על הכנסה מהשכרת דירות.

אין מדובר בהחלטות מפורטות, כך שגם אין כל התייחסות בהחלטות לנסיבות האישיות שנלקחו בחשבון על ידי ועדת הכופר. משכך לא מצאתי לתת משקל להחלטה שלא לסיים את עניינו של הנאשם בהליך של כופר ביחס לאותם מקרים שעלו מטע/5.

39. בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון, ככלל, מבצעי עבירות מסוג זה אותן ביצע הנאשם, הינם אנשים נורמטיביים אשר תורמים לחברה בכל היבט אחר. בכל הנוגע לחלק גדול מתחומי חייו של הנאשם, מדובר באדם שתרם רבות לביטחון המדינה לאורך חייו הבוגרים.

אין לי ספק, כי משפחתו של הנאשם וילדיו יצטרכו לשאת בתוצאות מעשיו על לא עוול בכפם, ואולם, זהו הדין כאשר עסקין בביצוע עבירות שיטתיות וממושכות, ואין הדבר שונה מעניינם של נאשמים אחרים והמחיר בו נושאת משפחתם.

40. בהתחשב בכל האמור לעיל יש למקם את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם.

סוף דבר

41. נוכח כל האמור לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 5 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות.

עבודות השירות יתבצעו בבית חולים איכילוב במשך חמישה ימים בשבוע ולמשך השעות שיקבע הממונה בהתאם לחוק. יובהר, כי ניתן יהיה להחליף את מקום העבודה בכפוף לשיקול דעתו של הממונה על עבודות השירות.

על הנאשם להתייצב במפקדת מחוז מרכז, יח' עבודות השירות, רחוב לוחמי בית"ר 6 ברמלה ביום 27.2.23 בשעה 8:00.

אני מודיעה לנאשם, כי עליו להודיע לממונה על כל שינוי, אם יחול, בכתובת מגוריו, וכן עליו לעמוד בתנאי הפיקוח, שכן אי מילוי עבודות השירות על פי הנחיות המפקח, עלול להביא להפסקתן ולריצוי עונשו במאסר בפועל.

בית המשפט מזכיר את הנאשם, כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מכללים אלו יש בהכדי להפסיק את עבודות השירות וצוית תרתה עונש במאסר בפועל.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי שהוא הנאשם לא יעבור בתוך שלוש שנים כל עבירה על פקודת מס הכנסה.

ג. הנאשם ישלם קנס בסך 25,000 ₪ או 70 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.4.23 ובכל ראשון לחודש שלאחריו. לא ישולם תשלום במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מדי.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן בזאת צו כללי למוצגים.

נחתם היום, כ"ג טבת תשפ"ג, 16 ינואר 2023, בהעדר הצדדים.